

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16CoCsp/3/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124372700
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:6124372700.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. X, XXX XX B., o zaplatenie 958,16 eur s prísl., o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 14.10.2025 č.k. 15Csp/151/2024-131, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku I.

Mení rozsudok vo výroku II. tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi ďalších 0,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 0,03 eur od 27.7.2024 do zaplatenia.

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku I. rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 958,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 958,13 eur od 27.7.2024 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach vo výške 50,- eur splatných vždy do 25. dňa tohto ktorého kalendárneho mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudol právoplatnosť s tým, že zaplatená suma sa najprv zarátava na istinu a až následne po jej splatení na úroky z omeškania, pričom pri omeškaní čo len časti jednej splátky sa stáva splatným celé dlžné plnenie. Vo výroku II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a výrokom III. vyslovil, že žalobcovi voči žalovanej má nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

2. Na základe vykonaného dokazovania vychádzal zo zistenia, že dňa 14.7.2016 uzatvoril žalobca so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 4.400,- eur. Úver bola žalovaná povinná splácať v mesačných anuitných splátkach po 68,77 eur v zmysle zmluvy, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.7.2016 a posledná splátka bola splatná dňa 20.6.2024.

3. V právoplatne skončených konaniach vedených na Okresnom súde Prešov, sp.zn. 10Csp/49/2017 a 9Csp/160/2021 bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť z predmetného úveru v dôsledku hrubého porušenia povinností žalobcu skúmať s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať predmetný úver ale taktiež nemožnosť zosplatenia predmetného úveru. Žalovaná bola v týchto konaniach zaviazaná na plnenie splátok, ktoré boli v čase rozhodnutí splatnými.

4. Poukázal, že žalobca žalobou zo dňa 14.7.2016 mal uzatvoriť so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalované prostriedky vo výške 4.400,-

eur. Úver bola žalovaná povinná splácať v mesačných anuitných splátkach po 68,77 eur v zmysle zmluvy, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.7.2016 a posledná splátka bola splatná dňa 20.6.2024. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s úhradou splátok žalobca úver predčasne zosplatnil a pohľadávku zažaloval na Okresnom súde Prešov, pričom v konaní sp.zn. 10Csp/49/2017 súd v rozsudku z 26.10.2017 určil, že pre porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver sa žalobca nemôže domáhať jednorazového (predčasného) splatenia úveru (bod 33. rozsudku). Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie dlžných splátok splatných do októbra 2017 (bod 45., 47. rozsudku), pričom výšku splátok určil na sumu 68,77 eur.

5. Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 22Co/54/2018 zo dňa 13.11.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov vo výroku o plnení dluhu v splátkach a vo výroku II. a III. rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Okresný súd Prešov v rozsudku zo dňa 26.9.2019 konštatoval, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, výška splátky predstavuje 45,83 eur (bod 51. rozsudku), a teda týmto rozsudkom súd rozhodol o splátkach splatných do 9/2019.

7. Krajský súd v Prešove rozsudkom sp.zn. 22Co/136/2019 zo dňa 28.1.2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. Žalobca priložil Prehľad splácania úveru, ktorý tvoril prílohu žaloby a je súčasťou súdneho spisu sp.zn. 10Csp/49/2017.

8. S poukazom na vyššie uvedené rozsudky a posúdenie nemožnosti predčasného zosplatenia úveru bola žalovaná povinná naďalej plniť splátky istiny dohodnuté v zmluve a určené Okresným súdom Prešov vo výške 45,83 eur mesačne. Uvedenú povinnosť žalovaná porušila, keď neuhradila omeškané splatné splátky za mesiace 10/2019 - 3/2021 v súčte 824,94 eur (18 omeškaných splatných splátok), o ktorých nebolo rozhodnuté v konaní sp.zn. 10Csp/49/2017.

9. Nárok na zaplatenie sumy 824,94 eur s príslušenstvom si žalobca uplatnil v konaní sp.zn. 9Csp/160/2021 vedenom na Okresnom súde Prešov. Okresný súd Prešov vydal dňa 13.1.2022 rozsudok, ktorým zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi 362,53 eur s prísl., a to z dôvodu, že súd mal za to, že výška splátky má byť určená v zmysle amortizačnej tabuľky (bod 7.3. rozsudku). V tomto prípade teda súd mal za to, že v prípade, ak je úver bezúročný a bez poplatkov nemôže dôjsť k zániku amortizačnej tabuľky takým spôsobom, že sa určí nová suma splátky tak, že výška úveru sa vydelí počtom splátok. Súd v konaní sp.zn. 9Csp/160/2021 zastal názor, že amortizačná tabuľka zostáva v platnosti, ale výška splátky bude tvorená iba sumou, ktorá v pôvodnej splátke predstavovala splátku istiny. Rozsudkom č.k. 9Csp/160/2021-155 zo dňa 13.1.2022 súd rozhodol teda o splátkach splatných do mesiaca marec 2021.

10. Žalobou zo dňa 9.6.2023 si žalobca na upomínacom súde uplatnil nárok na omeškané splatné splátky istiny za mesiace apríl 2021 až marec 2023. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 30.6.2023 platobný rozkaz sp.zn. 29Up/1039/2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2023 v spojení s uznesením o odmietnutí žiadosti žalovaného o povolenie plnenia v splátkach. Keďže si žalovaná dobrovoľne nesplnil svoje povinnosti, ktoré jej boli uložené súdnymi rozhodnutiami sp.zn. 10Csp/49/2017, 9Csp/160/2021 a 29Up/1039/2023, žalobca podal návrhy na vykonanie exekúcie, v ktorých zohľadnil úhrady, ktoré boli uskutočnené žalovanou priamo oprávnenému (žalobcovi). Prehľad úhrad a ich započítanie žalobca priložil v prílohe tohto podania.

11. Rozsudok sp.zn. 10Csp/49/2017 zo dňa 26.10.2017 je exekučný titulom v konaní sp.zn. 23Ek/1114/2021 (EX 906/2021), rozsudok sp.zn. 10Csp/49/2017 zo dňa 26.9.2019 je exekučným titulom v konaní sp.zn. 64Ek/1491/2021 (EX 564/2021) a platobný rozkaz sp.zn. 29Up/1039/2023 je exekučným titulom v konaní sp.zn. 35Ek/84/2024 (EX 56/2024).

12. Keďže žalovaná bola povinná uhrádzať ďalšie splátky istiny úveru v zmysle Zmluvy a amortizačnej tabuľky, a tieto neuhradila, žalobca výzvou zo dňa 26.7.2024 vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splatných splátok istiny za mesiace 4/2023-6/2024 spolu vo výške 958,16 eur, išlo o tieto splátky istiny: 20.4.2023 - 59,78 eur, 22.5.2023 - 60,07 eur, 20.6.2023 - 61,41 eur, 20.7.2023 - 61,71 eur, 21.8.2023 - 61,84 eur, 20.9.2023 - 62,84 eur, 20.10.2023 - 63,41 eur, 20.11.2023 - 63,82 eur, 20.12.2023 - 64,56 eur, 22.1.2024 - 64,79 eur, 20.2.2024 - 65,84 eur, 20.3.2024 - 66,42 eur, 22.4.2024 - 66,75 eur, 20.5.2024

- 67,63 eur, 20.6.2024 - 67,29 eur spolu 958,16 eur Žalobca si voči žalovanej uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 958,16 eur odo dňa nasledujúceho po zaslaní výzvy na úhradu dlhu do zaplataenia.

13. Prvoinštančný súd následne zohľadnil závery vyjadrené v právoplatných rozsudkoch Okresného súdu Prešov spisová značka 10Csp/49/2017 zo dňa 26.10.2017 a 26.9.2019 a 9Csp/160/2021 zo dňa 13.1.2022, ako aj vyššie uvedené úhrady zo strany žalovanej

14. Mal za to, že predmetný úverový vzťah vznikol 14.7.2016 zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 4.400,- eur. Celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť predstavovala 6.821,92 eur a malo sa tak stať v 96 anuitných splátkach po 68,77 eur. Zo strany žalobcu pred poskytnutím úveru žalovanej nebola dostatočne skúmaná jej bonita, čo spôsobilo, že v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nebolo možné poskytnutý úver predčasne platne zosplatiť a žalovanej tak zostalo právo splácať úver v splátkach. Odborná starostlivosť žalobcu pri skúmaní bonity žalovanej pred poskytnutím úveru bola porušená tak hrubým spôsobom, že to spôsobuje nielen nemožnosť predčasného zosplatenie úveru, ale aj to, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

15. V rozsudku č.k. 10Csp/49/2017-144 zo dňa 26.9.2019 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 677,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 677,- eur od 21.9.2017 do zaplataenia v mesačných splátkach po 50,- eur. Žalobca by mal nárok len na zaplataenie dohodnutých splátok, avšak bez úrokov a bez poplatkov, pričom išlo celkovo 96 splátok 1 splátka tak predstavovala 45,83 eur (4.400,- eur/96 splátok). Žalovaná do podania žaloby uhradila 422,70 eur a právoplatným výrokom I. rozsudku č.k. 10Csp/49/2017-33 zo dňa 26.10.2017 bola zaviazaná žalobcovi zaplatiť ešte 687,20 eur, teda žalobcovi dovedy uhradila 1.110,04 eur (čo predstavuje 24,23 splátok splatných od 20.7.2016 do 20.6.2018 po 45,803 eur a časť splátky splatnej 20.7.2018). S ohľadom na uvedené, uvedeným rozsudkom bolo žalobcovi priznané právo na zaplataenie splatných splátok ku dňu rozhodnutia súdu v počte 14,77 mesačných splátok od 20.7.2018 do 20.9.2019, čo predstavuje 677,- eur.

16. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/160/2021-155 zo dňa 13.1.2022 súd priznal žalobcovi právo na zaplataenie 362,53 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z tam uvedených súm s možnosťou splácať splátky vo výške 50,- eur mesačne, pričom súd priznal žalobcovi ako dlžné plnenie za splátky splatné od 20.7.2020 do 22.3.2021 pri zachovaní dohody vyjadrenej v amortizačnej tabuľke s tým, že výška splátky je tvorená iba sumou, ktorá v pôvodnej splátke predstavovala splátku istiny.

17. Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica v upomínacom konaní sp.zn. 29Up/1039/2023 zo dňa 30.6.2023 bolo žalobcovi priznané právo na úhradu ďalšej časti splatných splátok, a to 1.286,27 eur spolu s úrokom z omeškania. V zmysle žalovanou nespochybného tvrdenia žalobcu išlo o splátky za mesiace apríl 2021 až marec 2023.

18. Po týchto zisteniach konštatoval, že je dôvod priznať žalobcovi právo na úhradu omeškaných dlžných splátok v zmysle amortizačnej tabuľky dohodnutej ako prílohu zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovanou č. XXXXXX, pôžička zo dňa 14.7.2016 v rozsahu splátok, na ktoré poukazoval v bode 40. predmetného odôvodnenia.

19. Na základe uvedených skutočností preto žalobcovi priznal právo na zaplataenie 958,13 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z jednotlivých splátok počnúc 27.7.2024 v zmysle žalobného návrhu.

20. Pokiaľ zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, malo ísť o istinu, ktorá istina priznaná súdom prevyšovala 0,03 eur sumu uplatnenú žalobcom, preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

21. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 CSP a § 257 CSP a uviedol, že existovali dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalovanej spočívajúcej v jej ekonomickej situácii, keď už sám žalobca deklaroval neúspešné exekúcie vedené voči žalovanej, z čoho vyplýva jej nepriaznivá finančná situácia a nemožno uhrádzať pohľadávku na trovách konania.

22. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to čo do výroku II., ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a výroku a výroku o trovách konania, teda výroku III.

23. Uviedol, že pokiaľ išlo o výrok II. súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, pretože súčet omeškaných splatných splátok podľa amortizačnej tabuľky predstavuje 958,13 eur a nie 958,16 eur, a teda je zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia, že súd chybou v písaní uviedol nesprávnu výšku omeškanej mesačnej splátky 20.1.2024 v nesprávnej sume 64,76 eur, pričom malo byť 64,79 eur.

24. Súd postupoval nesprávne, ak nepriznal mu nárok na náhradu trov konania s odkazom na ustanovenie § 257 CSP. Súd neoznámil, že má potrebné aplikovať dané ustanovenie a dozvedel sa to až z rozhodnutia vo veci samej, čím porušil právo na spravodlivý proces a súdnu ochranu, ktorého nepochybnou súčasťou je aj rozhodovanie o trovách konania z dôvodu, že sa nemal možnosť k aplikácii tohto ustanovenia vyjadriť. V tejto súvislosti poukázal aj na nález ÚS SR z 18.7.2018 sp.zn. I.ÚS/153/2018.

25. Uviedol, že ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie a odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami, pričom jeho použitie neodôvodňuje bez ďalšieho fakt, že strana nie je solventná. Súd musí vždy prihliadať aj na pomery druhej strany a okolnosti, ktoré viedli k uplatňovaniu nároku na súde. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19CoCsp/53/2021, Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/72/2021, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoCsp/20/2024 a navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu rozsudok zmenil a zaviazal žalovanú uhradiť jej trovy konania, ako aj trovy odvolacieho konania.

26. Proti rozsudku podala odvolanie aj žalovaná, ktorá uviedla, že s rozsudkom nesúhlasí, pretože peňažné prostriedky vo výške 4.400,- eur má splácať aj s úrokmi z omeškania v exekúcii 12Ex/305/2025, pričom doteraz už zaplatila 7.022,67 eur a je potrebné jej splatiť ešte 1.809,84 eur. Z tohto dôvodu navrhovala, aby odvolací súd tento nárok zamietol.

27. K podanému odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že zo strany žalovanej nedošlo k úhrade nároku, ktorý si uplatnil v konaní pred prvoinštančným súdom. Nedošlo k úhrade splátok istiny, ktorých splatnosť nastala v apríli 2023 do júna 2024, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a v súlade so zákonom. Uviedol, že voči žalovanej je vedených viacero exekučných konaní práve z dôvodu, že si dobrovoľne neplnila svoje povinnosti, ktoré boli uložené súdnymi rozhodnutiami sp.zn. 10Csp/49/2017, 9Csp/160/2021 a 29Up/1039/2023, v ktorých žalobca zohľadnil úhrady, ktoré boli uskutočňované žalovanou priamo oprávnenému, čo je súčasťou spisu. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok žalovanou potvrdil. Ohľadom výroku II. a III. odkázal na svoje odvolanie.

28. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 219 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné a odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

29. Je nepochybnou skutočnosťou to, že vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav ohľadom uplatneného nároku žalobcu, najmä pokiaľ išlo o jeho závery vyjadrené v bode 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku súvisiace s právnymi závermi vyjadrenými už v právoplatných rozsudkoch Okresného súdu Prešov sp.zn. 10Csp/49/2017 zo dňa 26.10.2017 a 26.9.2019, 9Csp/160/2021, ako aj na základe úhrad zo strany žalovanej. Medzi žalobcom a žalovanou vznikol úverový vzťah 14.7.2016 zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 326747, predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 4.400,- eur. Zistenia, ku ktorým dospel prvoinštančný súd smerovali k tým záverom, že žalobca pred poskytnutím úveru neskúmal dostatočne bonitu žiadateľky, preto úver nebolo možné poskytnutý úver predčasne zosplatiť a žalovanej zostalo splácať úver v splátkach. Rovnako bola porušená odborná starostlivosť, pri skúmaní bonity, čo spôsobilo nielen nemožnosť predčasného zosplatenia, ale aj ten záver, že poskytnutý úver bol bez úrokov a bez poplatku.

30. Preto správne a zrozumiteľným spôsobom prvoinštančný súd pristúpil k prieskumu doteraz uhradených splátok, ako aj žalovaných súm, ktoré boli predmetom konania v konaní sp.zn. 10Csp/49/2017, 9Csp/160/2021, ale aj v konaní sp.zn. 29Up/1039/2023 pred Okresným súdom Banská Bystrica. Jeho záver, ku ktorému dospel v bode 40. odôvodnenia rozsudku má oporu vo vykonanom

dokazovaní a vychádza aj z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, a to predovšetkým amortizačnej tabuľky, ktorá bola prílohou zmluvy o úvere zo dňa 14.7.2016, keď z rozsahu konštatovania meškajúcich splátok od 20.4.2023 do 20.6.2024 došiel k záveru, že je dôvodné žalobcovi priznať právo na zaplatenie 958,13 eur.

31. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto do základu správne a v súlade so zákonom.

32. Na námietku žalobcu ohľadom spresnenia žalovanej istiny vo výroku rozhodnutia prvoinštančného súdu musel odvolací súd prihliadať, keďže skutočne z obsahu spisu a hlavne prehľadu amortizačnej tabuľky splátok vyplýva, že malo ísť o splátku k 22.1.2024 vo výške 64,79 eur a nie 64,76 eur tak, ako súd špecifikoval v bode 40. predmetného odôvodnenia. Preto odvolací súd považoval za nutné, keďže išlo len o zrejmu chybu v písaní, na túto skutočnosť prihliadať vo výroku svojho rozhodnutia.

33. Pokiaľ išlo o odvolanie žalovanej čo do veci samej, odvolanie žalovanej nepovažoval za dôvodné, pretože svojimi odvolacími námietkami v podstate nepreukázala tú skutočnosť, že by rozsudok súdu prvej inštancie bol vecne nesprávny. Jej námietky nezodpovedajú rozsahu vykonaných dôkazov a listinných materiálov nachádzajúcich sa v spise, ktoré predložil žalobca vo vzťahu k splácaniu jej dlžných povinností. Samotná žalovaná v podanom odvolaní zo dňa 3.12.2025 uviedla, že peňažné prostriedky aj s úrokmi spláca cez exekútora vo vedenej exekúcii. K predmetným tvrdeniam však dôkazy potrebné na osvedčenie týchto tvrdení nepreukázala a z obsahu spisu ani odvolací súd nezistil, aby do rozhodnutia prvoinštančným súdom existovali také dôkazy, ktoré by jej tvrdenie potvrdzovali. Naopak z odôvodnenia rozhodnutia prvoinštančného súdu vyplýva, že tento sa vporiadaval s jej námietkou, keď poukázal, že predmetom tohto konania si žalobca uplatnil časť splátok za obdobie apríl 2023 až jún 2024, ktoré nie sú predmetom exekúcií a nie sú ani predmetom rozhodnutí súdov, na základe ktorých titulov sa vykonáva predmetná exekúcia.

34. Odvolací súd preto mal za to, že žalovaná nepreukázala, aby predmet nároku uhradila iným spôsobom, ako to doteraz vyplýva z listinných dôkazov. Preto jej odvolanie nepovažoval za dôvodné.

35. Pokiaľ išlo o druhú časť odvolania žalobcu, a to vo vzťahu k výroku, ktorým prvoinštančný súd žalobcovi trovy nepriznal, odvolací súd bol názoru, že rozhodnutie v tejto časti je potrebné zrušiť z dôvodu jeho nedostatočného zistenia.

36. Z obsahu rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie o trovách konania prvoinštančný súd odôvodnil využitím ustanovenia § 257 CSP.

37. Odvolací súd však dáva do pozornosti príslušné ustanovenie § 257 CSP, pričom poukazuje, že zákonodarca pre využitie tohto ustanovenia stanovuje podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov a vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, už dnes ustálenú (napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010), s tým, že ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania, prihliadať. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii alebo ak je daný dôvod charakterom konania, a preto nejde o automatické pravidlo, ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu.

38. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti a dosiahnutia spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok. Pri skúmaní, či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa súd prihliada v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomeroch všetkých strán konania. Významné sú tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku, postoje účastníkov v priebehu konania a ďalšie (I.ÚS/188/2008).

39. S poukazom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania nie je preskúmateľné. Len odkaz na ekonomickú situáciu žalovanej bez zistenia konkrétnych okolností podložených dôkazmi, či identifikátorov, nemôže postačovať k záveru, že inak

úspešnému účastníkovi konania, ktorému by trovy konania patrili, súd ich neprizná s odkazom na ustanovenie § 257 CSP.

40. Rozhodnutie súdu v prípade využitia tohto ustanovenia musí byť tak obsahovo a zreteľne výstižné, z ktorého sa dajú usúdiť a deklarováť majetkové, sociálne a iné pomery inak neúspešného účastníka konania. Keďže tieto závery v konkrétnostiach skúmaných okolností chýbajú, odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, a to vo výroku o trovách konania zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

41. Keďže žalobca podal odvolanie čo do výroku II. a III. najmä z dôvodu, že vo výroku I. prvoinštančný súd nesprávnym súčtom namiesto 958,16 eur zviazal žalovanú na sumu 958,13 eur, z dôvodu ktorého v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (o 0,03), odvolací súd z tohto dôvodu rozhodol tak, ako to uviedol vo výroku svojho rozhodnutia, pričom rozhodnutie o trovách konania pre jeho nepreskúmateľnosť zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

42. V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd aj o trovách odvolacieho konania.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).